

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 12. februarja.

Grof Taaffe jo je v državniški modrosti svoji dobro pogodil, da je državnozbornske volitve razpisal na postni čas. Po končanih predpustnih veseljah nastane mesopustna doba, čas pokore in premišljevanja. Za oboje pa imamo baš Slovenci mnogo povoda. Pokoriti se nam je za mnoge političke grehe, ali vsaj političke hibe, korenito pa nam je tudi premišljati, kako bomo postopali pri bodočih volitvah, kake zastopnike nam je izbrati, da si pripravimo ugodnejšo političko posteljo, na kateri bomo vsaj molče rahleje ležali.

Poslednja stvar je pa jako težavna in kočljiva. Trditi se sicer sme, da ima vsak narod takšne poslanke, kakeršnih je vreden, vendar bi se pa usojali reči, da se vrednost naroda ne sme vsekdar ocenjavati po zastopnikih njegovih, ker so le prenogokrat odločilne razne neugodne razmere in pa krepki uplivi iz višjih krogov, od koder prihajajo napotila, kako se ima v tem ali onem slučaju dobiti luč in senca.

Vsaka volitev je jako resno dejanje, prava zlatarska tehtnica za mnenje naroda, zato pa je tudi vredna, da o njej temeljito premišljamo. In če v oči gled predstojecim državnozbornskim volitvam pogledamo po slovenskem svetu, dobimo v kratkih trenutkih trdno prepričanje, da je v naši mali domovini velik nedostatek kandidatov, preverimo se hipoma, da to še ni nobeno junaštvo, niti uzorna in praktična politika, ako napišemo članek, recimo za naslovom „Uradniške kandidature“, v katerem skušamo pobijati „a tout prix“ kandidate iz krogov uradniških.

Res je v tem oziru veliko in znatnih pomislekov, toda ako smo logični, bi se taka sulica ne smela naperiti proti uradnikom samim. Z isto opravičnostjo morala bi se zasukati tudi proti učiteljstvu in „the last, not least“ tudi proti duhovništvu. Dokler v nas ni inkompabilitetskega zakona, ne smemo in ne moremo nobenemu stanu odrejati niti aktivne niti pasivne volilne pravice, enakopravni so vsaj v tem pogledu vsi. Ako se skuša v očeh

volilcev počrtniti uradnike sploh, češ, da v obče neso nezavisni, mora se pa v isti sapi povedati, da tudi v klerikalnih kandidatih ne nahajamo one blažene nezavisnosti, katera tako lepo diči vsacega poslanca. Saj jasno vidimo nit, za katero jih vleče in cuka za kulisami skrita roka, saj se dan za dnevoim ponavlja smešni, a narodom ne baš koristni prizor, kako plešejo in skačejo marijonete.

Gorostasen, logičen skok pa tiči v tem, ako se na jedni strani trdi, da uradniki večinoma podpirajo vladno, na drugi strani pa, da grof Taaffe sam ni maral za uradniške kandidate. Po tacih premisah bil bi grof Taaffe moral oduševljavati se samo za take kandidate, ki bi bili vladi načelni nasprotniki in uprav divimo se, da je doslej tako malo ljubezni pokazal nasproti upornim radikalnim Mladočehom.

Nimamo namen, danes premlevati še na dalje uprašanje ob uradniških kandidaturah, tega pa ne moremo zamolčati, da je namen članku „Uradniške kandidature“ skrajno prozoren, tendenciozen in da se mu je baš radi tega sama ob sebi odbrusila strupena ost. Isto tako so baš sedaj popolnoma neumestne vse deklamacije in radomontade o verski šoli. Na to salo ne pribivate nobene še tako gladne miši. Ako doslej, ko je desnica imela večino, niste verske šole spravili pod streho, je tudi sedaj ne bode, ko so takorekoč že levičarji gospodarji položaja. Verska šola izginila bode za več let z vidika, ob volitvah pa ni drugega nego obrabljena vaba, v katero ne bode kavsnil niti najpreprosteji kalin.

Zatorej mislimo, da ni niti sedaj pravi čas, toliko poudarjati versko šolo liki Arhimedovo točko, s katere bi se nam nasprotna sistema dvignila iz stečajev, niti načeloma pisati proti uradniškim kandidatom. Verska šola v nas ni pereče uprašanje, glede uradnikov kandidatov pa velja „nulla regula sine exceptione“. Dobro znamo razločevati, kateri kandidat bode držal moško besedo svojo in si resno prizadeval, uresničiti to, kar je svojim volilcem obetal, kateri pa ne. Za to se kar vsi povprek ne smejo metati v jeden in isti koš.

Glavna stvar, katero morajo volilci imeti pred

oči, je ta, da kandidat z vso odločnostjo vsprejme naš stari, že 1848. leta proglašeni program in da jasno pove, kako bode postopal v oči gled novemu notranjemu položaju, vsled katerega bode naša državnozbornska delegacija primorana, stopiti v opozicijo. Ako kandidat v tem oziru volilcem natoči čistega vina in je tudi po svojem značaju mož v besede v besedo pravem pomeuu, potem naj ga le počaste z zaupanjem svojim. Gorâ ne bode predstavljajal, a storil bode tak kandidat gotovo toliko, kolikor je v danih razmerah mogoče.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. februarja.

Volilno gibanje.

Veliko razburjenost mej Mladočehi je vzbudila odločba Praškega župana, da se pri določenju volilne pravice ne bode uštevalo okrožna doklada. Ta odločitev je naperjena proti Mladočehem. Mnogo malih obrtnikov, ki bi gotovo volili Mladočeha, sedaj izgubi volilno pravico. V Pragi utegnejo zmagati sedaj Staročehi, kar bi sicer nikakor ne bilo mogoče. „Narodni listy“ pišejo, da bodo Mladočeh v državnem zboru predlagali, da se vlado toži, če se omenjena naredba ne razveljavi. Vlada se pa najbrž tega ne bode ustrašila, kajti v državnem zboru bode že našla dovolj opore proti takemu predlogu Mladočehov in zatorej najbrž županove odločbe razveljavila ne bode.

Škofje — liberalci.

Klerikalna glasila kaj rada komu predbacivajo, da je liberalci ali pa brezverci, da bi ga le obrnili. Bolj čudno je pa, da se je kaj takega očitalo zadnji čas tudi škofom, sicer ne v kakem liberalnem listu, temveč v nekem Dunajskem društvu. Doktor Lueger, ki se zadnji čas kaj dobro sporazumi z nižjo duhovščino, je rekel, da so mnogi škofje in prelatske liberalci, posebno se je liberalca pokazal Dunajski knezonadškof Gruscha. Nižja duhovščina mora večkrat škofo in prelatske spravljati na pravo pot. Kak krik bi bil nastal, ko bi se mi bili predzgnili, o kakem škofu kaj takega trditi, Luegerju pa menda klerikalci tega ne zamerijo, kajti vsa klerikalna glasila molče o tem.

LISTEK.

„Sokolova“ maskarada.

„To je res: naš „Sokol“ je zmiraj nov in izvrsten v lepem svojem geslu: „Utile dulci“. Tako so pisale pred četrtsotletjem l. 1865. „Novice“, govoreče o jedni izmed prvih pustnih zabav tedanjega „Južnega Sokola“. In iste besede mi je ponoviti po preteku 26 let, ako se ozrem nazaj na prekrasno maskarado, katero nam je privedil čili naš „Sokol“ predvčeršnjem.

Da gre prva zasluga ob zares sijajnem uspehu elegantne in fine maskarade domoljubnim našim damam, to sem že poudarjal na kratko včeraj. Kdor se je hotel prepričati, kako krasne cvetke rastejo v slovenskem našem vrtu, ta je imel najlepšo priliko na pustni torek, ko se je zbrala v čitalnični dvorani tako lepa množica dražestnih naših krasotic, katerih naravni čar so še pomnoževale zares ukusne in elegantne raznolične toalete in mični kostumi.

Marsikaj v nas se je morda preživelo, v večnem begu po novih idejah zastarela je marsikatera stvar, a „Sokol“ in njega historične maskarade ostala sta vedno nova, vedno mlada. Leto za letom ponavljajo se te v vseh Ljubljanskih krogih priljub-

ljene pustne veselice „Sokolove“, vsako leto pri- nese na površje kako novo stvar, a krasne in zanimive so vedno. Tako pokazalo se je zopet jedenkrat predvčeršnjem.

Kmalu po sedmi uri začela se je polniti itak ne prevelika naša čitalniška dvorana in ni trajalo dolgo, da je bila zabava v popolnem razvitku. Prva večja skupina, katera je nastopila bila, je ona predstavljajoča „dva najst mesecev leta“. Dvanajst odličnih mladih dam sestavljalo je to skupino, ki je bila kras večera. Katera iz mej njih je bila najlepša, najoriginalnejša, kdo bi to mogel razsoditi! Presegale so druga drugo v naravni ljubkosti, v elegantnosti kostumov, dopolnevale druga drugo, a celotni utisek bil je nepremagljiv. Januvar v beli obleki z Janovo podobo v ledeni kroni in ledenimi nakraski po vsej obleki bila je nam dobro znana krasna junonična postava. Februar predstavljala je originalna bogato kostimirana dražestna Carnevalina, mare ljubka maska črnooka, polna zvončkov in muckov po obleki, april v obleki predstavljajoči na pol jasno nebo, na pol temno z mavrico obrobljeno deževno, s solncem kot diadem na glavi in solnčnikom in dežnikom v roki, jako zanimiva mlada gospodična, maj še le razcvetela mlada krasotica polna šmarnic po obleki in zares deviška kakor žarni maj, junij, krasna gospodična v roza obleki obrobljeni z bogatimi girlandami rož, julij,

druga krasna gospodična v rumeno atlasovi obleki, obrobljeni s klasjem rumenega žita in enakim diademom, avgust nežna gospodična v svetlo-zeleni, z marjeticami obrobljeni obleki, september jako karakteristična ljubka maska v kostumu hribolazca z vsemi potrebnimi pripravami, oktober, istotako karakteristična impozantna maska v temnozeleni svilnatlasovi obleki, bogato okrašeni z umetnim grozdem in trtinim perjem, november prekrasna elegantna lovka v finem bogatem kostumu s puško na rami in december zopet junonična postava v beli, z jednako kožuhovino primerno obrobljeni obleki. Zares prelepo to skupino pozdravili so vsi obiskovalci z jednoglasno pohvalo. Neutrudljivej gospej, nam vsem itak kot duša vseh jednacij podvzetij znani, moram le čestitati na sijajnem uspehu njenega truda.

Kmalu potem nastopila je skupina „postreščkov“, 5 dam v jako ukusno sestavljenih kostumih in jeden moški kot njih vodja. Ta skupina, katero so sestavljale gospodične, znane po izvrstnih skupinah iz prejšnjih let, bila je jako živahna. Kmalu so ljubki postreščki, ki so na malih samokolnicah vozili bogato zalogo raznih pošiljatev, razpečali svoje blago mej navzoče. Za njimi nastopila je moška grupa „12 klovnov“ z originalno svojo godbo, ter se skazovala v raznih vratolomnih produkcijah. Bili so to prvi telovadci „Sokola“, in le škoda, da se

Program levičarjev.

„Vaterland“, dobro karakterizuje program levičarjev, kateri so objavili v volilnem oklici svojem. O tem programu pravi, da ni niti konservativen niti liberalen, niti kosmopolitičen niti naroden, pred vsem pa tudi resu ni.

Oficijozna glasila pa tega programa ne morejo dovolj prehvaliti in naglašajo zmernost liberalne stranke, ki se je odrekla misli na vsako strankarstvo gospodstvo v državi. To hvalisanje pač jasno dokazuje, da so levičarji že popolnoma prestopili v vladni tabor, ali pa bolje povedano, da je vlada že popolnoma se postavila na levičarsko stališče.

Knez Liechtenstein.

„Grazer Volksblatt“ skuša zagovarjati kneza Liechtensteina, kateri je zatajil dosedanje prepričanje. Klerikalni list je pa v svojem poslu jako nespreten, kajti mej drugim piše, da knez sam ni imel prav jasnih pojmov o verski šoli, ko jo je predlagal. Mnogi višji krogi nemajo pravih pojmov o važnosti verskonravske odgoje prostega naroda. Graški list je s tem dal pravi duševni ubožni list knezu in mi le uprašamo, je li tak mož sposoben za narodnega zastopnika, ki o tako važnih vprašanjih nema jasnih pojmov in sploh ne ve, kaj dela.

Zaderske gimnazije.

Vlada ne misli pohrvatiti italijanske gimnazije v Zadru, temveč hoče hrvatskim željam ustreči z ustanovitvijo nove hrvatske gimnazije. Italijanska gimnazija se bode pa teško dolgo obdržala poleg hrvatske, ker ji bode kmalu nedostajalo učencev.

Vnanje države.

Škof Freppel

Kardinal Lavigerie spravi je francoske monarhiste v največjo zadrego, izjavivši se za republiko. Posebno so potrli, ker je vedno jasneje, da se s kardinalom ujema tudi papež sam. Škof Freppel, ki je jako hud nasprotnik republike, odpotoval je te dni v Rim, da poskusi papeža zopet pridobiti za monarhiste, toda ni upanja, da bi dosegel svoj namen.

Stari in novi kancelar.

Bismarck nikakor ne more odpustiti nekaterim Berolinskim krogom, da so ga odstranili od kancelarstva. Dva večja lista „Münchener Allg. Zeitung“ in „Hamburger Nachrichten“ je pridobil zase, da ostro kritikujeta politiko novega kancelarja. Vse, kar stori Caprivi, je napačno, preveč je naklonjen Avstriji, od česar bode Nemčija imela le narodnogospodarsko škodo, premalo goji dobre odnose z Rusijo, z Anglijo je pa sklenil pogodbo zastran afriških zadev, s katero je Nemčija izgubila najboljše afriške kolonije. Vse to, pa še marsikaj drugega se očita novemu kancelarju. Oficijozni listi pa te napade zavračajo, dokazujoč, da novi kancelar pravo za pravo le nadaljuje politiko Bismarckovo. Prebivalstvo v Nemčiji se za ta časniški prepir pač dosti ne briga, posebno ni opaziti simpatij za bivšega kancelarja. Bismarck je preveč samovoljno postopal, da bi se javno mnenje zanj naukuševalo, naj ima še take zasluge za domovino.

Dopisi.

Iz Celovca dne 9. febr. [Izv. dop.] Včeraj dne 8. t. m., sešel se je v telovadnici tukajšnje mestne ljudske šole tako imenovani nemško-liberalni „Landes-Wahl-Comité“, ki se je organizoval za prihodnje državnozborske volitve, ter si dal od posa-

zarad velike guječe neso mogle dobro videti zanimive njih vaje. Poslednja moška grupa bili so „razposajeni šolarji“, jako dobro in karakteristično maskirani, ki so uganjali razne burke, ter je imel njih učitelj, prav dobro zadeti tip stare šole, mnogo truda z njimi.

Izmed posamičnih ženskih mask mi je omeniti posebno ono „družbe sv. Cirila in Metoda“, ki je marljivo skrbela za prevažni ta naš narodni zavod, ter nabrala prav lepo vsoto, „pošto“, ki je dostavljala dovtipna mala pisemca s kazenskim tarifom na korist „Narodnemu domu“, dve ljubki „Sokolici“, dve bogato opravljeni ljubeznivi Hrvatci, krasna impozantna maska predstavlja joča „solnce“, beli dovtipni domino „Ljubljana“, ki je marsikateremu delal mnogo preglavice, mogočna „Avstrija“, elegantna živahna „Satanela“, dve jako elegantni „rokoko maski“, dve brdki „Švabici“, ki sta prav lepo slovenski govorili, krasna „španjska plesalka“, „cvetka mačeha“, „visokostasna lovka“, fantazijsna maska „zemlja in solnce“, „zima“, ciganke, ogrkinje in raznoteri manj ali več dovtipni domino v različnih barvah, zale marketanke, krasna Hanakinja itd. Nekatero odlično tukajšnje in vnanje dame prišle so v bogatih in elegantnih plesnih toaletah, kar je le pomnoževalo slikovito različnost, s katero se je od-

meznikov poročati, kako se vrši volilno gibanje po deželi. Tega shoda udeležili so se tudi nekateri slovenski odpadniki, katere naši nemški liberalci posebno sedaj lahko v svoje namene prav dobro rabijo. — Dr. Abuja, ki je še pred osmimi leti v družbi z ranjnim msgr. Andrejem Einspielerjem naukušeno prepeval v tukajšnji slovanski čitalnici pesen „Hej Slovani!“, dokler ni zlezel s slovenskimi glasovi v deželno zbornico, se sedaj že dobro ujema z nemškimi liberalci pod devizo „Frei und deutsch“. Tudi Slovenec Oraš poročal je o volilnem gibanju slovensko-konservativne stranke na Koroškem, katera, kakor se nam vidi, mu mora biti posebno hud trn v peti. Kiršner, p. d. Razaj, iz Žihpolj, ki se posebno kot „Bauernbundar“ odlikuje vedno tam, kjer je treba Slovence psovati ali z blatom ometavati, naznanil je, da se bode za podjunsko dolino in Celovško okolico sešel posebni volilni odbor dne 11. t. m. v Velikovci, kjer napravi na omenjeni dan tudi „Bauernbund“ velik volilni shod, da si razdeli delo po vseh krajih in da se pogazi vsak tak Slovenec koj na prvi hip, ki bi se predznil drugače ravnati in bi ne hotel poslušati te vrste „Bauernfängerjev“ ter bi bil volje, drugače voliti, nego bi se mu od te strani priporočevalo. Radovedni smo le, kaj ima nemški „Bauernbund“ iskati mej Slovenci. Ali se mej Nemce, svoje brate, že res več ne sme prikazati? In le Slovenci naj še poslušajo te odgospodarele prijatelje kmetov?

„Tudi v Celovci napravi „Bauernbund“ v gostilni pri „črnem orlu“ v četrtek 12. t. m. volilni shod za Celovško okolico. Mi mu želimo dober uspeh, nam pa slabega ne, potem bomo vsi zadovoljni, če tudi Razajev ne bode prišel v državni zbor, ker baje Nemci ne marajo zanj.

Iz Libelič na Koroškem 10. februarja. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo dne 8. t. m. vršil se je navzlic vsem zaprekam, ki so se nam hotele staviti od naših miroljubnih (?) nasprotnikov, v gostilnici gosp. Ponkarja v Potočah osnovalni zbor Ciril Metodove podružnice za Libeliče in okolico. — Do 4. ure popoldne zbralo se je toliko Slovencev iz Libelič in bližnjih vasij, da so bili vsi obširni prostori omenjene gostilne natlačeno polni. Nad 200 udeležencev, mej njimi tudi nekoliko naukušanih Slovencev, poslušalo je krasne govore gospodov govornikov. Vse je bilo dobre volje in le nekaj je kalilo veselje udeležnikov, kajti bili smo vsi pod strogim nadzorstvom in reči moram, da sem bil navzoč že pri mnogih shodih in zborovanjih, a kaj tacega, kakor pri tem nedolžnem shodu v Libeličah, nisem še doživel. Stražili so nas namreč štirje c. kr. orožniki. Dva sta bila z nasajenimi bodali postavljena pred duri znotraj sobe, v kateri se je zborovalo, druga dva pa sta za vsak slučaj bila še v veži pripravljena. Ali mi se nismo dali prestrašiti po teh „angeljcih varuhih“ in zborovanje je doseglo docela svoj namen, kajti naši možaki so dobro vedeli, da se nahajajo mej svojimi in da se tam, kjer se shajajo mirni Slovenci, ni bati nikakega nereda. Bili smo torej prav po nepotrebnem straženi.

likoval dražestni venec navzočih krasotic, katere so bile glavni kras vse zabave.

Mej moškimi maskami, katerih pa je bilo primerno manj, omenim naj jako finega „ciganskega barona“, jednacega „Wallensteinovca“, bogatega Srbina, elegantnega dimnikarja, španjskega in meksikanskega hidalga, Kočevca, ki je krošnjaril na korist „Sokolskemu domu“, dovtipnega „nemškega burša“, kranjskega fanta, elegantnega „Mefista“, „Cibrovega Jaka“, okret na levo strojnim uprašanjem, razne mornarje itd. Mnogo je bilo „slovenskih biciklistov“ in Sokolov v društvenih oblekah, ostali možki pa v frakih, katerih slednjih je bilo nekoliko preveč. S posebnim veseljem bila je pozdravljena številna deputacija vrlega „Celjskega Sokola“. Tudi „Dolenjski Sokol“ bil je zastopan po nekaterih članih.

Da so se vsi povabljeni odličnjaki odzvali ter počastili maskarado s svojo navzočnostjo, omenil sem že včeraj, dostaviti mi je še to, da sta ekselencia f. m. l. pl. Wattek in podžupan gosp. Petričič izrekla svoje obžalovanje, da sta bila zaradi žalovanja v rodbini zadržana udeležiti se.

Kadrilje, katere je plesalo, kakor že rečeno nad 100 parov, vodila sta z znano spretnostjo gospoda dr. Gregorič in Sos. Po jednajeti uri

Vse zborovanje vršilo se je navzlic temu, da so nas obdali s takimi varuhi, sijajno in nam sme biti ustanovitev Ciril-Methodove podružnice v tem kraju zopet nov dokaz, da na Koroškem nasproti vsestranskemu pritisku, preganjanju, preziranj in ovajanju Slovenci dosledno le napredujemo, četudi so nas naši neprijatelji pri zadnjem ljudskem številjenji na papirji mnogo pobasali v svoja nenasitljiva žrela. Povratilni dan pa jim ne bode odšel in čas bode prišel, ko bodo morali tudi z nami računati.

Potem, ko se je izvolil začasni odbor in je pristopilo podružnici nad 80 udov, zahvali se gosp. predsednik zborovalcem in govornikom, nazdravi presvetlemu cesarju s slava- in živio-klici ter zaključi zborovanje.

Po zborovanju odšli so orožniki in z njimi tudi delegirani komisar gosp. E., mi pa smo se posvetovali še o bodočih državnozborskih volitvah in še le pozno na večer ločili drug od drugega popolnoma zadovoljni.

Libeliče, ki so do lanskega leta navadno pošiljale na voliše le nemško-liberalne volilne možé, dobile bodo sedaj drugo lice, in upati smemo, da se jim to odslej ne bode več posrečilo. Bog daj srečo in pravično volitev dne 20. t. m. pri volitvi volilnih mož! Ne udajmo se!

Iz Kranja dne 11. februarja. — (Raznoterosti.) — Ljudsko štetje zaključilo se je tudi v našem mesteci. Prebivalcev je nekaj manj, nego pred desetimi leti; bilo jih je takrat 2223 z vojniki vred 2313, sedaj jih je le 2061. Ta razlika je pa povsem naravna, ker odkar smo izgubili gimnazijo, se je tudi število prebivalstva skrcilo.

Prebivalcem treba razvedrila zlasti o pustnem času, in za taisto sta skrbeli tukajšnji navadni društvi, čitalnica in slovensko bralno društvo. Vsako izmed njih priredilo je tekom pustnega časa tri veselice, ki so bile zelo dobro obiskane. Osobito mnogobrojen obisk maskarade, katero je priredilo bralno društvo na pustno nedeljo, označil je, da se tukajšnje prebivalstvo vedno bolj ogreva za imenovano društvo, katero uživa te simpatije tudi po vsej pravici. Prostrani društveni prostori bili so prenapolnjeni; dvorana sosebno ne zadostuje več tolikemu številu članov in obiskovalcev, in želja je obča, da se razširi, saj bode korist od tega imelo ne le bralno društvo, ampak tudi g. najemodajalec, zlasti ko dosedaj pogrešamo večje dvorane v Kranju. Upamo, da se želja ta kmalu uresniči.

Običajni ples tukajšnje prostovoljne požarne brambe izostal je letos iz neznanih vzrokov; ne vem ali radi tega, ker je bil pustni čas prekratek, ali radi tega, ker je bil ples prejšnja leta premalo obiskan. — No, bodi si, kar hoče, mesto plesu imel bi biti skupen zabaven večer v gostilni člana imenovanega društva. Temu protivila se je pa skoro polovica brambovcev, ker jim ni bila dotična gostilnica po godu. Izbrali so si torej sami gostilno za tak večer, in tako imeli so gasilci jeden in isti večer zabavo v dveh gostilnah. Posledica temu je bila, da je večletni vodja, ki je vztrajno in vzgledno

pa se je sestavil veliki sprovod vseh mask, ter korakal dvakrat skozi dvorano, na čelu vsi Sokoli v društvenih oblekah. Po počitku, ko se je poprej prenapolnena dvorana malo spraznila, počelo se je še le prav živahno plesanje, ki je trajalo do ranega jutra.

Če je na primer lanska maskarada bila sijajna in krasna baš po veliki „slovanski skupini“ in imela po njej bolj slovanski značaj, reči bi se smelo, da je letošnja imela nekako bolj kosmopolitični značaj. Odlikovala pa se je po izborni elegantnosti, katera se je kazala posebno v ženskih maskah in po pomnoženem obisku, ki je presegal onega zadnjih let. To je pač najboljši dokaz, da so „Sokolove“ maskarade v najboljem čislju, da se jih občinstvo Ljubljansko veseli že vsako leto naprej in da je škoda, da vrli „Sokol“ nema na razpolaganja ob tacih prilikah primernih večjih prostorov, kjer bi se zabava še le mogla popolnoma svobodno razviti.

V nadi, da se skoro reši iskrena želja vseh po dostojnih obširnejih prostorih, kjer se bode mogoče čilemu društvu slobodno razvijati na vse strani, kličem pomnoženemu odboru, ki nam je priredil to lepo slavnost, kakor vsem njenim obiskovalcem, posebno pa domoljubnim našim krasoticam, ki so toliko pripomogle k sijajnemu uspehu, prav pri srčen: Na zdar! J. N.

deloval v korist in prospeh društvu — odstopil. — Upati in želeli je, da se stvar poravna z lepa, ker se gotovo tako polemizirane nikakor ne more strinjati z načeli društva, — društva, katero je do poslednjega časa živelo in se vsestranski krepilo v najboljše slogi celih 12 let.

Ker se volitve v državni zbor bližajo, pojasniti hočem o teh tudi mnenje našega prebivalstva. Da nam ni in ne bo vsak poslanec po godu, to je jasno, in premislili si bomo dobro, koga bomo volili. Da bomo volili pa le tacega, ki bode nam in celi Gorenjski naklonjen, razume se samo ob sebi. Želja naša je, in vedno upamo še trdno, da se nam uresniči, da dobimo tacega poslanca, ki bode v prvi vrsti branil naše pravice, ki bode deloval energično na to, da se obnovi v Kranji spodnja gimnazija, oziroma pretvori v višjo gimnazijo. Da je to za nas in celo Gorenjsko nujna potreba, pisalo se je že že toli in tolikrat po raznih listih, seveda bilo je vse dosedaj zaman. Ker je to naša nada, sme biti prepričan vsak, da Kranjci bomo volili s predarkom — tacega poslanca, ki bode odločno potegoval se za to, a ne samo v obljubi, nego tudi v resnem delovanju.

Iz učiteljskih krogov 8. februarja. [Izv. dop.] Prav hvaležen sem Vam, gospod urednik, da ste vsprejeli zadnjič moj dopis v Vaš cenjeni list, da svet izve, da tudi mi ubogi podrejeni četerorazredniški učitelji močno težimo po zboljšani plači, čeprav nam ni bila sreča toliko mila, da bi postali nadučitelji ali voditelji, koji nam — posebno dvo-razredniški — kakor sem iz zadnjega dopisa pod zgornjim zaglavjem spoznal, nič kaj radi ne privoščijo zboljšanja plač. Sicer pa: „clara pacta, boni amici.“ V svojem zadnjem dopisu z dne 29. m. m. nisem imel v mislih učiteljev vseh četerorazrednic, ampak le one, ki službujejo v krajih, kjer je sedež okrajnega glavarstva in družih uradnih in kjer nemajo učitelji prostega stanovanja. To je tista huda „mora“, ki večrazredniške učitelje v naznačenih krajih zelo tlačiti in uničuje. In take četerorazrednice so navadno v mestih in trgih, ki so — posebno v poletnem času — mnogobrojno obiskovana letovišča. Da so v tistih krajih stanovanja zelo draga, je čisto naravno. Znan mi je trg, kjer nekateri hišni posestniki domačinom stanovanj niti oddati nečejo, ampak jih drže navlašč prazne za tujce, ki jim v poletnem času več plačajo, kakor je domačemu najemniku celo leto mogoče. Da pri tistih neugodnih krajevnih razmerah učitelj mnogo pomankanja trpi, mi bode gotovo vsakdo priznal. No, tistih večrazrednic pa ni mnogo, znabiti pet vseh skupaj na Kranjskem in v teh krajih zaslužita drugi in tretji učitelj pač po 600 gld. in četrti pa vsaj 500 gld. Oprekalo se mi bode znabiti, da na večrazrednicah službujejo večinoma mladi učitelji in učiteljice. Tudi temu ni povsod tako. Na primer v Kamniku, Kranji, Postojni itd. službujejo na deških šolah samo moške učne moči, koji vsi imajo vač ali manj zaslug za šolstvo; ker imajo vsak okoli petnajst službenih let. Če se deželni šolski svet oziroma deželni odbor na take kraje ozira, mislim, da je to popolnoma opravičeno. Na nekaterih četerorazrednicah so drugi itd. učitelji res novinci ali pa učiteljice in prav mnogo jih je tudi tih, ki imajo prosta stanovanja; da bi le-ti učitelji imeli prednost pred dvorazredniškimi voditelji, seveda, to bi ne bilo prav. Vsakemu svoje!

Domače stvari.

Dr. Fran Ambrožič †.

Včeraj vzela nam je neizprosna smrt zopet vrliga moža. Umrl je po dolgi bolezni za vodenico gospod dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani v 47. letu dobe svoje. Pokojnik bil je porojen dne 26. februarja 1844. l. v Sušji pri Ribnici. Dokončavši ljudsko šolo, pohajal je gimnazijo v Ljubljani in v Novem mestu, šel potem na vseučilišče najprej na Dunaj potem pa v Gradec, kjer je bil dne 16. marca 1869 promoviran doktorjem medicine. Završivši velikošolske študije povrnil se je v domovino in bil imenovan sekundarijem na deželni bolnici. L. 1870. postal je mestni zdravnik, skoro istodobno pa je tudi dobil postransko službo kot zdravnik za državne železnice osebje na progi od Ljubljane do onkraj Medvoda. L. 1872. in 1873. bil je tudi sodnijski zdravnik pri tukajšnjem deželnem sodišču. To

so kratke beležke iz njegovega življenja, katerim treba dodati, da je pokojni dr. Fran Ambrožič, kot zdravnik bil jako priljubljen, kot narodnjak pa kremenit značaj. Bil je član čitalnice in „Sokola“ in drugih narodnih društev, podpiral je narodna podjetja in se v vseh odločilnih trenutkih pokazal pravega moža. Kot družabnik bil je uprav ljubeznjiv, osobito odlikoval se je kot jako spreten pevec. Že na gimnaziji v Novem mestu bil je pevodja dijaškemu zboru. Na Dunaji bil je član izbornemu četverospjevu (Sterger, Ambrožič, Brezovar, Prašnikar), v Gradcu organizoval pa je jako lep zbor, ki je javno nastopal, žel celo v nemškem Gradcu burno priznanje in s svojim krasnim petjem parkrat oduševljaval slovenske volilce v Mariboru. Kdor je pokojnega dr. Ambrožiča poznal, bode britko čutil izgubo tako rano umrlega moža, ki je bil izvrsten in veren prijatelj, vedno zanesljiv rodoljub, poštenjak v vsakem oziru, izboren kot oče in soprog. Lahka mu zemljica, in blag mu bodi spomin!

— (Ponesrečena bajka). Včerajšnji „Slovenec“ pod naslovom „Pozor!“ pripoveduje svojim vernikom, da pristaši novega „Slovenskega društva v Ljubljani“ skušajo pridobivati društvu člane s pretvezo, da je „Slovensko društvo“ identično s „katoliškim političnim društvom“. Ne treba praviti, da je ta pretveza le — raca. Tako nerazsodnih članov, ki bi tako pretvezo verjeli, niti ne potrebujemo. Isto tako se je ponesrečil „Slovenec“ ro man ob agitaciji pod neko firmo. Konsko kopito kaže se preočito izpod dolge suknje in čitatelj takoj zna, da je glavni namen bil — sumničenje.

— (Volilno gibanje na Koroškem.) Mej koroškimi Slovenci opazujemo veselo gibanje za bodoče državnozborske volitve. Pritisk od nasprotne strani pa je in bode hud, grozen. Posebno v podjuni dolini dela vse zoper Slovence, naznanjajo se nam o tem čudne stvari. Navzlic tako neugodnim razmeram se širi slovenska zavednost mej koroškimi brati, kar nam dokazuje vesela dogodba, o katerej govori naš današnji dopis iz Libelič na Koroškem. Glede na naše tiskovne razmere morali smo ga nekoliko pristriči.

— (Volilni sbod) za II. okraj okolice Tržaške bode prihodnje nedeljo popoldne „pri lovcu“. Pogovarjalo se bode o kandidatu za državni zbor. — V nedeljo dne 15. t. m. bosta tudi za I. okraj dva volilna shoda in sicer ob 1. uri popoldne v Skednju (v gostilni g. Jož. Saneina-Cina) za Škedenjske volilce in ob 3. uri popoldne za volilce Spodnje in Zgornje Marije Magdalene v gostilni gosp. Jos. Čoka pri sv. Mariji Magdaleni spodnji.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 15. t. m. bode se predstavljala narodna igra: „Debora“. Kakor se je že poročalo, sodeluje pri tej igri kot gost gospod Vekoslav Jenič. Ko se je zadnji čas gojila šaljiva igra, seveda bilo je to času primerno, upamo, da se je zelo ustreglo občinstvu s tem, da se mu poda kaj resnega. Preverjeni pa smo, da se z „Deboro“ dostojno pričinja postna doba.

— („Sanatorium mucorum“). Pod tem novim, nekoliko eksotičnim naslovom praznovali smo včeraj pepelnico in se pri tem preverili, da je jako srečna misel pala na plodovita tla. Fino kaligrafovanemu vabilu odzvalo se je 44 gospodov in ob izbornem petji, primernih govorih in g. Ferlinca izvrstni postrežbi preganjalo nasledke predpustnih zabav. „Sanatorium mucorum“ obnesel se je na vseh udeležencev izredno zadovoljstvo in smo načelnistvu „Sokola“ prav hvaležni na tej tako vrlo uprizorjeni veselici.

— („Sokolova“ maskarada.) Prejeli smo in priobčujemo sledeče pismo:

„Slavno uredništvo!

Gledé na včerajšnje Vaše poročilo o „Sokolovej“ maskaradi prosim Vās konstatovati resnici na ljubo, da je bil načelnik pomnoženemu odboru za maskarado podstarosta brat dr. Karol Triller, da torej nikakor ni pripisovati meni kake zasluge za sijajni uspeh letošnje maskarade.

V Ljubljani, dne 12. februarja 1891.

Z odličnim spoštovanjem udani

Iv. Hribar.

— (Sreberno poroko) praznoval je v soboto g. Fran Omersa, trgovec in posestnik v Kranji.

— (Bolnišna blagajna mojstrov v Ljubljani.) Vabilo k občnemu zboru, ki bode v nedeljo 15. februarja 1891 ob 10. uri dopolu-

dne v mestni dvorani na rotovži. Dnevni red: 1. Poročilo o računskem sklepu za leto 1890. 2. Poročilo pregledovalcev računov. 3. Dopolnilna volitev odbornikov. 4. Volitev pregledovalcev za leto 1891. 5. Splošni predlogi.

— (K ljudskemu štetju.) Prebivalstvo Ljubljane šteje 30.505 ljudij, ki se po posameznih mestnih oddelkih tako razdelé:

Oddelki	Število hiš	Število stanov	Absolutno prebivalstvo			
			31. dec. 1890.			31. dec. 1880.
			m.	ž.	sploh	
Šolski oddelek . . .	157	696	2005	2006	4011	3681
Šentjakovski oddelek	250	1302	2987	3419	6406	6531
Dvorni oddelek . . .	446	1787	3713	4997	8710	7069
Železniški oddelek . .	265	1476	3539	4235	7774	6058
Skupina predkrajev	174	284	684	749	1433	1279
C. in kr. akt. vojaštvo	—	—	2171	—	2171	1666
Sploh . . .	1292	5545	15099	15408	30505	28284

— (Občni zbor moške podružnice sv. Cirila in Metoda) v Trstu bode v nedeljo dne 22. februarja t. l. ob 3 uri popoldne v prostorih „Del. podp. društva“.

— („Slovensko pevsko društvo v Trstu) priredi bodoči mesec svoj prvi koncert.

— (Maskarada Tržaškega „Sokola“) na pustni torek vršila se je prav sijajno in povzdignila vglad društva. Natančnejše poročilo pričakujemo.

— (Nesreča na železnici.) Na Pragerskem kolodvoru prišel je v Mariboru nastavljeni kurilec Rudl pri prevažanju mej dva voza ter bil takoj mrtev.

— (Nesreče v rudnikih.) Na Ojstrem zasulo je te dni necega kopača ter ga usmrtilo. — V Trebovljah je tudi zasulo necega rudarja, katerega so mrtvega izvlekli.

— (Velik požar na Reki.) Pustni torek proti večeru nastal je velik požar v skladišču drv na Reški Delti, ki se je naglo razširil. Še le proti polnoči pogasili so požar, ki je naredil kacic 15.000 gld. škode.

— (Korso v Trstu) na pustni torek je nekako popravil to, kar se je opustilo prejšnje pustne dni, ko je vse kazalo, da bode princ Karneval umrl na sušici. Voz je bilo nad 270 in se je živahno bombardiralo s konfeti in cveticami na vse strani. Dec. ntih mask pa skoro ni bilo videti. Pakazalo se je, da se je praznovanje pusta na ulicah tudi že nekoliko preživelo.

— (Korso v Zagrebu) uspel je prav dobro in bilo je zadnji dan predpusta veselo in živahno življenje po vsej Ilici, v katerej je bila živa borba s konfeti.

— (Gledališče za prenočišče.) Te dni našel je čuvaj gledališča „Armonija“ v Trstu na galeriji mladega moža, ki je tam mirno spal spazuje pravičnega. Ko ga je zaradi tega tiral na policijo, pokazalo se je, da je nek pisar iz Istre, ki si je v pomankanju družega stanovišča izbral gledališče za svoj hōtel.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 11. februarja. „Peterburgskija Vjedomosti“ naznanjajo, da se prične zgradba sibirske železnice spomladi. Najprej zgradili se bode ta progi Vladivostok-Habarovka in Tomsk-Irkutsk. Zgradba bode 1894. leta gotova. Troški proračunjeni so na 75 milijonov rubljev.

Pariz 11. februarja. Policija je dognala, da se je ubežni bankir Mace pravó za pravo Berneau pisal. Imel je posebno mej duhovščino veliko klijentov (6000), mej njimi nadškofe in prelate. Papež poslal mu je še pred kratkim svoj blagoslov in svojo podobo.

Praga 12. februarja. Dne 15. februarja bode shod staročeške stranke, da odobri volilni oklic in postavi kandidate.

Peterburg 12. februarja. Včeraj zvečer vsprejel nadvojvoda Fran Ferdinand semkaj došlo deputacijo svojega v poltavskiji guberniji nastanjenega dragonskega polka.

London 12. februarja. Parnell v pismu na O' Brienn izjavlja, da narodni interesi še niso tako osigurani, da bi brez nevarnosti za irsko uprašanje odložil voditeljstvo.

Boulogne 12. februarja. O' Brien in Dillon obžalujeta v manifestu, da se pogajanja neso posrečila in izjavljata, da se nečeta na-

dalje udeleževati domačega prepira. Jutri od-
potujeta, da nastopita prisojeni jima zapor.

Razne vesti.

* (Agrenjev Slavjanski). Pretekli me-
sec podal se je slavni ruski pevec s svojo družbo
v inozemstvo. Me potovanjem vrnil se je v mesto
Žitomir, ker je dal tri koncerte. Po tretjem kon-
certu pa je nevarno zbolel, vendar se mu je že
zdrave obrnilo na bolje. Tudi mi se pridružujemo
onim ki so brzojavnim potom se oglašali ter izre-
kali nado, da se slavni umetnik ozdravi kar nar-
preje na korist slovenske glasbe in ponos Slovanov!
Daj Bog!

* (Petnajst milijonov vojakov). Po naj-
novejših podatkih ima pet glavnih evropskih velesil
toliko vojske v miru in v vojni. Stojče vojske imajo:
Nemčija 520.000 mož z 2.364 topovi, Av-
stro-Ogerska 355.000 m. z 780 topovi (?) Ita-
lija 262.000 m. z 828 topovi, Francija 547.000
m. z 2.880 topovi, Rusija 800.000 z 2.918 to-
povi. Po tem računu ima trojna zveza 1.370.000
mož in 3.972 topov nasproti 1.347.000 možem in
5.768 topom Francosko-ruskim. Še znatneje posta-
jajo te številke če se doda ostala vojska. Fran-
cija ima 1.500.000 mož redne in rezervne 1.700.000
teritorialne vojske skupaj 3.200.000 mož. Ru-
sija 1.180.000 redne, 532.000 rezervne, 193.000
posebnih čet, 154.000 kozakov, 33.000 mejne straže,
skupno 2.392.000 mož. Trojna zveza ima 4.997.000
mož proti 5.590.000 francosko-ruskim. Ako se temu
prišteje deželna obramba, za katero za Nemčijo in
Rusijo nemamo natančnih podatkov, in jo cenimo
na okroglo na 2 milijona, in prištejemo Avstro-
Ogersko z 445.000 mož, Italijo z 1.630.000, Fran-
cosko z 900.000 mož, se pokaže, da teh pet vele-
sil more postaviti v skrajni potrebi 15 milijonov
vojakov na noge! Se ve da bi za tako ogromno ar-
mado bilo potreba milijard in milijard!

* (Crispi zopet advokat.) Kakor brzo-
javljajo iz Rima, je Crispi te dni zopet odprl svojo
odvetniško pisarno, ter je obvestil o tem svoje mno-
gobrojne kliente z okrožnico.

* (Dolga vožnja.) Dne 6. t. m. došla je
ladja „Sarnac“ iz Novega Jorka v San Diego.
Že pred tremi meseci razglasila se je kot premi-
nola in izgubljena. Bila je celih 308 dni na širnem
morju!

* (Važno za častnike.) Neki avstrijski
častnik imenom Bülow Zibühl izumil je sablo, ki se
lahko rabi kot sedalo. Ta sabla, na katero je iz-
najditelj že zadobil patent, služila bode častnikom
jako dobro pri manevrih, v gledališčih in pri drugih
prilikah. Jedno tako praktično sablo je kupil od-
lični član cesarske obitelji.

* (Javno usmrtenje v Belemgradu.)
Preteklo nedeljo vršilo se po preteku 9 let zopet
javno usmrtenje nekega morilca. Kakor je v Ser-
biji navada, bil je zločinec ustreljen. Navzlic mrz-
lemu zimskemu času zbrala se velika množica ljud-
stva, mej katero pa je bilo le malo žensk. Zloči-
nec moral je stopiti v že izkopano jamo, v katero
se je izgrudil zadet od štirih krogelj. Ko je dobil
še petji milostni strel v glavo, zasula se je jama takoj.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

VABILO

devetemu rednemu občnemu zboru
„Kmetске posojilnice Ljubljanske
okolice“ v Ljubljani

kateri bo

dné 22. februvarja ob 9^{1/2}. uri dopoludne
v združni pisarni.

DNEVNI RED:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnika.
3. Poročilo nadzorstvenega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora, in sicer: a) rav-
natelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) dveh
namestnikov. d) Volitev treh članov v nadzorst-
veni odbor.
5. Predlogi društvenikov.

K polnoštevilni udeležbi vabi čestite deležnike
najuljudneje
(98—1) **ravnateljski odbor.**

Ljubljana, dné 9 februvarja 1891.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll

Piccoli-jevo esenco za želodec
priraja in razpošilja nje izdelovatelj lekarnar
G. Piccoli v Ljubljani v zabojčkih po 12 in
več steklenic. 1 steklenica 10 kr. 1 (79-3)

Tujci:

11. februvarja.

Pri **Mattéi**: Jenko s soprogo iz Podgrada. — Ku-
pferschmidt, Baller, Siffler, Seidler z Dunaja. — Lauric iz
Treta. — Gospa pl. West, Neuman, Anton iz Gradca. —
Bellina iz Lincea.

Pri **Stonu**: Hufrieh iz Trsta. — Weiss iz Gradca.
Siebert, Rose, Heumayer z Dunaja. — Globotschnig iz
Kranja. — Schlegel, Schlegel pl. Vercelli iz Prage. — Pro-
vendar iz Zagreba. — Bergman, Roblek iz Žalca. —
Schaffer iz Beljaka.

Pri **avstrijskem cesarji**: Purkühn iz Feldkir-
chena. — Kultera iz Celovca. — Skala iz Vrem. — Men-
cinger iz Bistrice.

Umrli so v Ljubljani:

11. februvarja: Elizabeta Kavčič, gostija 85 let, Ve-
rove ulice št. 12, za ostarelostjo. — Ignac Slatner, krta-
čarjev sin, 14 dni, Tržaška cesta št. 27, za slabostjo. —
Dr. Franc Ambrožič, mestni zdravnik, 47 let, Marije Te-
rezije cesta št. 5, za otrpnenjem srca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
11. febr.	7. zjutraj.	745.9 mm.	-6.4° C	sl. zah.	obl.	
	2. popol.	744.6 mm.	0.2° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	744.7 mm.	-4.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura -4.9°, za 2.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 12. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	danes
Papirna renta	gld.	92.25	92.15
Srebrna renta	gld.	92.25	92.05
Zlata renta	gld.	103.75	109.85
5% marcna renta	gld.	102.05	119.15
Akoije narodne banke	gld.	987.—	988.—
Kreditne akoije	gld.	307.75	307.50
London	gld.	114.25	114.30
Srebro	gld.	—	—
Napol.	gld.	9.06	9.06
C. kr. cekini	gld.	5.41	5.42
Nemške marke	gld.	56.10	56.10
4% državne srečke iz l. 1854	gld.	131	131
Državne srečke iz l. 1864	gld.	182	182
Ogerska zlata renta 4%	gld.	104	75
Ogerska papirna renta 5%	gld.	100	95
Dunava reg. srečke 5%	gld.	120	60
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	gld.	113	—
Kreditne srečke	gld.	182	75
Rudolfove srečke	gld.	20	50
Akoije anglo-avstr. banke	gld.	165	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	gld.	220	—

Vsprejme se vesten in marljiv

korektor

zmožen pravilnega slovenskega jezika.

Ponudbe, opremljene z dokazi
zmožnosti, naj se blagovolijo pošiljati

do 20. februvarja t. l.

upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

BILANCA

dné 31. decembra 1890.

Št.	Aktiva	gld.	kr.	Št.	Pasiva	gld.	kr.
1.	Gotovina v blagajni sklepom leta . .	7349	21	1.	Glavni deleži (100 à 100 gld.) . . .	10000	—
2.	Posojila in sicer:			2.	Opravični deleži 273 à 5 gld., 111 à		
	a) proti intabulaciji gld. 69662.—				1 gld.	1476	—
	b) „ menici	54644.—		3.	Reservni fond glavnih deležev . . .	5357	89
	c) „ menici in			4.	Posebni rezervni fond	1521	61
	zastavnemu pismu	16110.—	140416	5.	Hranilne uloge	133183	40
3.	Denarji naloženi pri denarnih zavodih	12061	19	6.	Kapitalizovane obresti hranilnih ulog	5467	66
4.	Inventar	187	91	7.	Dividenda opravičnih deležev . . .	15	30
5.	Zaostale obresti	568	32	8.	Za l. 1891 naprej plačane obresti posojil	1403	21
6.	Nepopravnani prehodni znesek . . .	3	95	9.	Dobiček	2161	48
			160586			160586	58

LJUBLJANA, dné 9. februvarja 1891.

Za ravnateljski odbor:

Jan. Knez m. p. V. Jenko m. p. Oton Bayr m. p. A. Knez m. p. Jan. Verhovnik m. p.

Nadzorstvo „Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice“ je pregledalo in primerjalo letne račune za 1890. leto
in naznanja, da so pregledani letni računi in bilanca razpoloženi na spregled v združni pisarni, kakor to zahteva
§ 30, al. 4, društvenih pravil.

Za nadzorstveni odbor:

E. Ločnikar m. p. Dr. Jos. Vošnjak m. p. Vinko Ogorelec m. p.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.

Globoko užaljeni naznanjaajo podpisanci, da je
njih iskreno ljubljani soproj, oziroma oče, gospod

MED. DR. FRAN AMBROŽIČ

mestni in železnični zdravnik, član družbe zdrav-
nikov za Kranjsko i. t. d.

danes popoldne ob 1/4. uri, po dolgi in mučni
bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče,
v 47. letu svoje starosti, udan v voljo božjo,
preminol.

Pogreb bode v petek, dne 13. t. m. ob polu
5. uri popoldne iz hiše Marije Terezije cesta na
pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v raznih
cerkvah.

Prosi se za tiho sočutje!

V Ljubljani, dné 11. februvarja 1891.

Lujza Ambrožič roj. Hellmann,
soproga.

Fran, Ema, Adrijana Ambrožič,
otroci. (103)

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen
na ilustriran
gospodarski list
„Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, pošlje naj svoj
naslov o. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, katera
mu dopiše prvo številko brezplačno in iz katere more
sprevideti, da je list neobhodno potreben za vsakega na-
prednega slovenskega gospodarja (60—11)

Stanovanje

s štirimi sobami in pripravo v prtiličji odda se takoj v
najem za 200 gld. na leto. — Več o tem se poizve v
pisarni za potovanje Jos. Paulin-a, Marijin trg
h. št. 1. (102—2)

Hiša

s pekarijo in z velikim vrtom

na Krškem se takoj v najem dá ali pa
proda. — Vprašanja pod naslovom: J. T. poste
restante na Krškem, Kranjsko. (98—2)

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvetlejšo in najuplaviteljše
vrste medicinsko olje iz kitovih jeter.
Staropreverjeno sredstvo proti kašlju,
zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih
jeter v triglatih steklenicah 1 gld. (793—31)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.